

בש"פ 7180/21 - פלוני, פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7180/21

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העוררים: 1. פלוני
2. פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
בצ"א 25399-02-19 מיום 11.10.2021 שניתנה על
ידי כב' השופט שמואל מלמד

תאריך הישיבה: י"ב בכסלו התשפ"ב (16.11.2021)

בשם העוררים: עו"ד אשר אוחיון; עו"ד חן הולנדר

בשם המשיבה: עו"ד יעל שחף

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט שמואל מלמד) בצ"א 25399-02-19 מיום 11.10.2021, במסגרתה הורה על חילוט הערבויות של המערער לפי סעיף 51 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, וזאת משהעורר 2 נמנע מלהתייצב להמשך משפטו בשנתיים האחרונות.

תמציתו של העניין, היא שכנגד העורר 2 מתנהל הליך פלילי בגין עבירות מס ועבירות הלבנת הון בהיקף של

עמוד 1

כ-50 מיליון ש"ח. במסגרת ההליך, ובמהלך טיעוני ההוכחות, ניתן לעורר 2 אישור לצאת מן הארץ לרוסיה לצורך טיפולים רפואיים של בתו, והוא עשה כן מספר פעמים. בעת ששהה העורר 2 ברוסיה, ביום 26.9.2019, ניתן כנגדו, בהסכמתו, פסק דין בהליך אזרחי, במסגרתו חויב העורר 2 לשלם לתובע סכום של כ-201,000 דולר. העורר 2 שב לארץ, ויצא שוב לרוסיה ביום 23.10.2019 - יציאה ממנה לא שב עד היום. ההסבר הניתן על ידי העורר 2 לכך שאינו חוזר לארץ, וממילא אינו מתייצב להמשך משפטו, הוא צו איסור יציאה מרוסיה, אשר הוצא כנגדו ביום 10.12.2019, בקשר לחוב הפסוק בהליך האזרחי. בקשת המדינה בבית המשפט קמא הייתה לחלט את ערבות צד ג' בסך של 100,000 ש"ח, אשר הופקדה על ידי העורר 1. בית המשפט קמא נענה לבקשה במלואה, ואף הורה על חילוט הערבויות שהופקדו על ידי העורר 2. מכאן הערר.

בפתח הדיון, הודיעו באי-כוח הצדדים כי מוסכם עליהם שההחלטה בעניין חילוט הערבויות שהופקדו על ידי העורר 2 תבוטל, וזאת מהטעם שסעד זה כלל לא התבקש על ידי המשיבה. לאור זאת, רכיב זה של הערר מתקבל. המחלוקת בין הצדדים נותרה ביחס לחילוט ערבות צד ג' בנסיבות העניין.

לאחר ששמעתי את באי-כוח הצדדים, הגעתי למסקנה כי מדובר במקרה מובהק בו קיימת הצדקה לחילוט מלא של ערבויות צד ג'. אין חולק על כך כי העורר 2 לא התייצב לאורך השנתיים האחרונות להמשך משפטו, ובכך הפר את תנאי השחרור שנקבעו בעניינו. ההסבר שנתן העורר 2 לכך, הוא צו איסור יציאה מרוסיה שהוצא נגדו בהליך אזרחי, ואולם בהינתן מכלול הנסיבות, דהיינו: הסכמת העורר 2 למתן פסק הדין האזרחי כנגדו ב-26.9.2019; היותו לפיכך מודע לקיומו של החוב האזרחי עת יצא מן הארץ ב-23.10.2019; הימנעותו עד היום מלהסדיר את ענייניו האזרחיים באופן שיאפשר את חזרתו-לא ניתן לראות בצו זה משום הסבר מתקבל על הדעת לכך שהעורר 2 אינו עומד בתנאים שנקבעו עת אושרה יציאתו מן הארץ. ודוק, הנסיבות המתוארות לעיל מעוררות חשד לא קל, לפיו מדובר במניעה שתוכננה מלכתחילה. ואולם, גם אם נניח לטובתו של העורר כי אין זה כך - עדיין, לא מדובר במניעה היכולה להצדיק את הפרת תנאי השחרור.

באשר לגובה הסכום שחולט, הרי שהוא עומד בהלימה לחומרת התנהגותו של העורר 2. לעניין זה, אין כל צורך לדון בשאלה האם העורר 1 היה מעורב בהתרחשות, שכן לצורך חילוט הערבות, די בכך שיש במעשה המתואר כדי להגשים את התכלית של הרתעת העורר 2 ואנשים אחרים במצבו מפני התנהלות מעין זו.

לאור האמור, הערר מתקבל בחלקו בהסכמה, במובן זה שחילוט הפיקדונות שהפקיד העורר 2 מבוטל, ונדחה בחלקו, במובן זה שההחלטה בדבר חילוט מלוא הערובה שהפקיד העורר 1 תיוותר על מכונה.

ניתנה היום, י"ג בכסלו ה'תשפ"ב (17.11.2021).

ש ו פ ט